

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Gafton Mihail în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Badan Vitalii Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 03.05.2018 - 04.12.2018

2. *instanța de apel:* 29.01.2019 - 20.02.2019

3. *instanța de recurs:* 23.04.2019 - 09.07.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 decembrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Badan Vitalii Xxxxx**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Badan Vitalii în perioada de timp: iulie 2017 - februarie 2018, activând în calitate de contabil-șef în cadrul SRL „Become Better”, cu sediul situat pe str. Xxxxx, fiind angajat în baza ordinului nr. 24 din 01.12.2015, având răspunderea materială integrală pentru valorile materiale aflate în gestiunea sa, contrar obligațiilor de serviciu, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea sa, în perioada de activitate prin diferite metode și tranșe, a însușit conform procesului-verbal nr. 1 din 01.03.2018 „de inventariere al mișcărilor de numerar în conturile curente”, mijloace bănești, în sumă totală de 150.603 lei, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii conform hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09 noiembrie 2016, constituia 28,41 salarii medii lunare pe economie, ultima extragere a numerarului având loc la 23.03.2018 prin intermediul filialei nr.12 al BC „Moldova-Agroindbank” SA, amplasată în mun. Chișinău, xxxxx, cauzând astfel părții vătămate daună materială în proporții mari.

Astfel, prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Badan Vitalii, în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, adică *delapidarea averii străine, după indicii calificativi: „însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop săvârșite în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Berescu Andrei în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Badan Vitalii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni și în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului a invocat:

- inculpatul a recunoscut integral vina și a reparat paguba pricinuită, ceea ce în conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. e), f) Cod penal, constituie circumstanțe atenuante;

- pedeapsa aplicată este una mult prea aspră, ținând cont de personalitatea inculpatului și având în vedere că infracțiunea prevăzută la art. 191 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune contra patrimoniului, nu contra vieții și sănătății persoanei sau contra păcii și securității omenirii;

- însăși fapta nu este atât de periculoasă pentru societate și membrii acesteia, încât ar justifica izolarea de societate a inculpatului, prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 5 ani și 6 luni, luând în considerare și faptul că prejudiciul cauzat a fost reparat benevol, până la recunoașterea în calitate de bănuit a lui Badan Vitalii, acesta neavând antecedente penale și nefiind anterior judecat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, au fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Badan V. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni. În baza art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului

Badan Vitalii încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 191 alin. (4) Cod penal - *însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel cărui i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop săvârșite în proporții mari.*

Instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Badan V. a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, or, instanța de apel a apreciat că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea aspră în coraport cu personalitatea inculpatului și circumstanțele comiterii faptei și, care în esență, nu ar asigura un echilibru dintre fapta comisă și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a reținut că din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Badan Vitalii este încadrat în câmpul muncii, în funcție de contabil, fapt confirmat prin certificatul eliberat de SRL „Led Market”, este căsătorit, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie, iar prin concluzia medicală eliberată de Centrul Medicilor de Familie s-a stabilit sarcina - 10 săptămâni a soției inculpatului, Badan Ecaterina.

Totodată, instanța de apel a stabilit că inculpatul Badan Vitalii s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, anterior nu a fost condamnat.

Instanța de apel analizând procesul de individualizare a pedepsei penale efectuat de către instanța de fond în privința inculpatului Badan Vitalii a menționat că soluția instanței de fond referitor la aplicarea unei pedepse sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare este prea aspră și inechitabilă în coraport cu personalitatea inculpatului, așa cum în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, anterior nu a fost judecat.

Totodată, instanța de apel a stabilit că modalitatea de executare a pedepsei stabilită de către instanța de fond, și anume sub formă de executare reală a pedepsei la fel este inechitabilă, or, instanța de fond nu a invocat în acest sens careva argumente pertinente, motivându-și soluția în baza unor afirmații generale și care nu au fost raportate în mod direct la personalitatea inculpatului și la periculozitatea acestuia.

Instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite la art. 75 Cod penal, din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este una gravă și ținând cont de noile limite minime și maxime ale pedepsei prevăzute de norma penală, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală (4 ani 8 luni - 8 ani), a menționat că inculpatului Badan Vitalii este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni,

așa cum inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Sub aspectul individualizării pedepsei în partea executării acesteia, instanța de apel a apreciat ca fiind inechitabilă soluția instanței de fond privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, și care nu asigură un raport proporțional cu circumstanțele ce caracterizează personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, iar careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

În speță, instanța de apel reieșind pe de o parte din faptul că inculpatul Badan Vitalii nu prezintă pericol social, dânsul anterior nu a fost judecat, este încadrat în câmpul muncii în calitate de contabil, este căsătorit, din atitudinea inculpatului față de infracțiune, dânsul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, din modul de manifestare a inculpatului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, dânsul nu a împiedicat la buna desfășurare a procesului penal nu s-a eschivat de a se prezenta în fața organelor de drept a considerat că nu este rațional de a menține soluția instanței de fond privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, dar pe altă parte reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil a faptei comise, care este o infracțiune gravă, instanța de apel urmează să stabilească dacă pedeapsa penală și modalitatea de executare a acesteia ar urmări restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În acest context, instanța de apel reieșind din circumstanțele cauzei și din personalitatea inculpatului Badan Vitalii că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsa cu închisoare în penitenciar, din care motive, în temeiul art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a dispus condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

Astfel, în baza art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a stabilit că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Badan Vitalii urmează a fi executată după cum urmează: 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare, se va suspenda condiționat, cu obligarea inculpatului de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent.

În ceea ce privește solicitarea avocatului Berescu A. privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a stabilit că aceasta este o măsură echitabilă și necesară, anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de inculpat.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că infracțiunea prevăzută la art. 191 alin. (4) Cod penal este o infracțiune contra patrimoniului, nu contra vieții și sănătății persoanei sau contra păcii și

securității omenirii, deoarece acest criteriu nu poate influența asupra convingerii că suspendarea condiționată a executării pedepsei este absolut necesară, or, legiuitorul a stabilit că infracțiunea dată este una „gravă”, care a aduce atingere relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, fiind săvârșită în proporții mari, ceea ce sporește în mod considerabil gradul de pericol social al infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele inculpatului potrivit căruia infracțiunea pe care a comis-o nu a fost săvârșită cu scopul de a se îmbogăți, dar împreună cu soția au efectuat procedura „In vitro”, deoarece și aceste argumente nu pot justifica pe deplin faptul că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea inculpatului de societate. Infracțiunea comisă de inculpatul Badan Vitalii a fost săvârșită prin intenție directă, la calificare fiind stabilit scopul de cupiditate. Pe de altă parte, scopul utilizării bunurilor sustrase nu influențează la calificarea acțiunilor făptuitorului, dar nici nu diminuează gradul prejudiciabil al faptei comise.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare declarate de către:

6.1 Procuror, care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocă:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, fiind greșite concluziile în partea individualizării pedepsei și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale;

- în cauza dată instanța de apel greșit a stabilit că inculpatului în baza art. 90¹ Cod penal, pedeapsa penală 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent, or după cum este stipulat în art. 90¹ alin. (3) Cod penal, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate de pedeapsa stabilită de instanța de judecată, adică în speță, nu mai puțin de 2 ani și 4 luni.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Gafton M. în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului, să-i fie aplicată sancțiune sub formă de închisoare, fără executare reală.

În motivarea recursului invocă:

- modalitatea de executare a pedepsei stabilită de prima instanță și anume sub formă de executare reală a pedepsei este inechitabilă, deoarece prima instanță nu a invocat în acest sens careva argumente pertinente, motivându-și soluția în baza unor afirmații generale și care nu au fost raportate în mod direct la personalitatea inculpatului și la pericolozitatea acestuia;

- instanța de apel a creat o confuzie în ceea ce privește legalitatea sancționării inculpatului, deoarece pe de o parte, a considerat inechitabilă și neraportată în mod direct la personalitatea și pericolozitatea inculpatului, iar pe de altă parte, prin partea dispozitivă a hotărârii, aplică pedeapsă sub formă de închisoare cu executare reală;

- anume scopul pe care l-a urmărit infractorul, prin comiterea infracțiunii, anume că este parte componentă a laturii subiective, care la rândul ei exercită un impact direct în procesul de determinare a componenței infracționale, care la rândul ei determină gradul prejudiciabil.

În drept recurentul își întemeiează recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la

respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursurilor declarate de procuror și de către avocatul Gafton M. în numele inculpatului, se constată că acestea sunt întemeiate în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din conținutul recursurilor rezultă că, recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de individualizarea pedepsei inculpatului, astfel partea acuzării solicită menținerea sentinței, prin care a fost dispusă executarea reală a pedepsei cu închisoare, iar partea apărării solicită aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Badan V. în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Avocatul Berescu A. în numele inculpatului, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând-o și prin prisma faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului.

Astfel, instanța de apel, a casat parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Badan V. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni. În baza art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent, în rest sentința a fost menținută.

Instanța de recurs reține că argumentele din recursul procurorului urmează a fi admise.

Astfel, la caz se atestă că, instanța de apel a aplicat inculpatului în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea în baza căruia a fost condamnat inculpatul, art. 191 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Prin urmare, în speța dată, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care este de la 4 ani 8 luni, la 8 ani.

În urma celor expuse, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a aplicat inculpatului în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, pedeapsa minimă de 4 ani 8 luni închisoare, indicând că „*Colegiul penal analizând procesul de individualizarea a pedepsei penale efectuat de către instanța de fond în privința inculpatului Badan V., atestă că soluția instanței de fond referitor la aplicarea unei pedepse sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare este prea aspră și inechitabilă în raport cu personalitatea inculpatului, așa cum în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, anterior nu a fost judecat*”, fără a motiva stabilirea pedepsei minime, ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal.

Mai mult ca atât, în cauza supusă judecării, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (4) Cod penal, este una gravă, totodată a conchis, că inculpatului Badan V., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, fiind dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 90¹ alin. (3) Cod penal, care stipulează că în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a dispus ca pedeapsa de 2 ani închisoare să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, să fie suspendată condiționat, fără a lua în considerație că în cazul infracțiunilor grave partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit consideră întemeiat și recursul avocatului Gafton M. în numele inculpatului.

Astfel, din textul hotărârii instanței de apel, această instanță a opinat la pct. 5.5.2, că *„Totodată, instanța de apel stabilește că modalitatea de executare a pedepsei stabilită de către instanța de fond și anume sub formă de executare reală a pedepsei, la fel este inechitabilă, or instanța de fond nu a invocat în acest sens careva argumente pertinente, motivându-și soluția în baza unor afirmații generale și care nu au fost raportate în mod direct la personalitatea inculpatului și la pericolozitatea acestuia”*.

Însă, în dispozitiv, instanța de apel ajunge la o altă concluzie diametral opusă, recunoscându-l vinovat pe Badan V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, aplicându-i sancțiune sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, iar în baza art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, a fost suspendată condiționat.

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate și în dispozitiv, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că modalitatea de executare a pedepsei stabilită de către instanța de fond și anume sub formă de executare reală a pedepsei, este inechitabilă, însă în dispozitiv dispune ca pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, astfel în cauză fiind incident temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal lărgit, concluziile instanței de apel, nu sunt pe deplin argumentate din punct de vedere legal, or instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, fără careva concluzii divergente asupra argumentelor esențiale invocate în apel, deoarece în viziunea avocatului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de

rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Gafton Mihail în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Badan Vitalii Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 08 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor